

12. A mi lelki vezetőnk szavai a közösségéhez

Gyermekeim mondja nektek a ti lelki vezetőtök: Gyerekek, az ami veletek mostanában történik az nem más mint az ördögnek a praktikái, mert azokat fogja elsősorban megkönyékezni, akik az ő számára fontosak. Ugyanis, ha a közösség vezetőjét eltudja csábítani onnan arról a helyről, ahonnan sikerült is neki, akkor neki már nyert ügye van, mert vele együtt megnyeri azokat is, akik követik őket.

Látjátok nem voltatok eléggé figyelmesek hagyátok, hogy beférközzön közétek a megtévesztő. Láthatjátok, hogy mit csinált a közösséggel ? Ti ezen nem gondoltok el ? Minek tesztek olyat, ami a saját lelketekben is nyugtalanságot idéz elő ? Nem beszélve arról, hogy azok az emberek akiket rátok hagytam ? Hogyan fogtok elszámolni a rátok bízott lelkekkel az Isten előtt, ha majd sor kerül rá ?

Ti is csak azt tettétek, mint amit tanítottam nektek, hogy az a csalfa ember, aki csak a maga jó dolgával volt elfoglalva, és közben nem vette észre azt, aki mellette ült és zokogott, mert ő csak azt látta, amire a figyelmét összpontosította. Ti is így vagytok ezzel, mert nem veszitek észre, hogy a lelketekben egyáltalán nincs nyugalom, csak kifelé mutatjátok, de én látom, hogy ég bennetek a vágy arra, hogy az Istennel legyetek kapcsolatba. De közben elválaszt benneteket az a vágy, amely a lelketekből fakad, hogy te mást akarsz csinálni. Másként akarsz csinálni, mint eddig. Jó, jó de nézz körül magad körül ?? A magad akarata által csak romboldsz.

Nem tudod azt megcsinálni, amit akarsz, mert az Isten nem úgy akarja azt, ahogyan te akarsz. Gondolkozz el rajta… .

Ha az Isten akarata és áldása kíséri az embert, akkor a cselekedetei is áldásosak, nem pedig rombolóak. Tudod ez a gyümölcs … .

Ti is megtapasztalhattátok már azt, amikor az Isten áldásos cselekedetei kísérik az életeket.

Akkor bizony ott a lelkek örülnek, hisznek abban, hogy az Isten segített nekik az ő munkájukban. Láthatjátok, hogy hónapok óta csak vegetáltok, nem haladtok egyről a kettőre.

Nem úgy van az, hogy én elhatározok valamit és akkor én azt meg is teszem. Igen ám csak ott van közte az Isteni akarat, ami nem enged meg olyan dolgokat az emberek életében, ami a későbbiekben akadályozná a lelki fejlődésében.

Mindig vannak az embereknek gondolatai, de a gondolatai az nem mindig viszik őt előre, hanem éppen akadályozzák abban, amit az Isten akar veletek és általatok megcselekedni. Mindig van kiút. Tanuljátok meg, hogy az, az esemény, amely nem épít benneteket belülről, az csak a ti legbenső énetekből fakadó kívánság, ami mindenáron elő akar jönni belőletek, hogy érvényesüljön.

Ha eddig nem volt rá lehetősége, ahogy meggyengülsz, rögtön ő az erősebb. És elborítja benned a felépített virágos kertet, ami eddig virult, és most elöntötte a lelketet a vágy, hogy „te ezt” megfogod cselekedni. Elgondolkoztál már azon, hogy akkor az Isten miért nevezett meg arra a feladatra, amivel megbízott ? Hogy „legeltesd juhaim „ tudod ez az aranyzabály.

Tanuld meg testvérem, hogy a lelket nem lehet becsapni, az csak éli azt az életét, amit az Isten mutat a számára. Mutathatsz te a számára másféle életet, de az ott belülről nem érzi jól magát. Vegetál.

Voltál te már az életedben ilyen pazar rossz helyzetben, amikor a lelkeddel nem vagy összhangban ? A te akaratod és az Ő akarata az nem megegyező.

Csak idő kérdése és ráfogsz döbenni, hogy a lelked nem bírja azt a nehéz terhet, amelyet ráraktál.

Igyekezz elgondolkozni, hogy mit akarsz tenni, és mi az amiért akarsz „azt” tenni ? Az Istenért ? A te belső nyugalmadért ?

Barátom ezek nem ott vannak, ezek nem ott találhatóak meg ahol tűzön –vízen keresztül gázolva keresed. Nem. Az Istent a lelkedben abban az állapotában találod meg, ahol éppen nem keresed, „mert félretetted”.

Eltetted, hogy neked erre nincs szükséged. Várj. Gondolkozz el azon, hogy az Isten miért nem cselekszik hasonlóan mint te ? Mert nem látja jónak a te számodra az életed folyamán. Neki más a célja veled.

Vannak még szabad területek, ahol a lelkek még érintetlenek, szükségük van lelki támaszra, segítségre. Azoknak kellesz még ott, ahol voltál, ott ahová az Isten helyezett arra a posztra.

Gyermekeim nem szaladgálhatunk el egyik feladatunkból a másikba. Neked az Isten azt a feladatot adta, hogy folytasd azt, amit én rád hagytam.

Lám mi lett abból is ? Mindig okosabb voltál mint az Isten akarata, mert nem folytattad azt, amit rád hagytam.

A könyvek írása is rendkívül fontos lett volna, hidd el én is sokszor elgondolkoztam azon, hogy minek ez a sok könyv, de a Mennyei Atya rögtön az eszembe juttatta, hogy ezek a levelek mind –mind egy ember, és egy ember problémái, aki arra vár, hogy legyen valaki, aki segít neki megtenni az első lépéseket az Isten felé.

Látod én is ezt tettem, és így jött létre az a nagy – nagy embertömeg, akik mindig elzarándokoltak a szentmisére. Ezekből tevődött össze legtöbbször az a munka, ami azt eredményezte, hogy legyen olyan hely, ahol ezeket az embereket

össze lehet fogni, vagyis Istenben egygé kovácsolni.

Ti mindig velem voltatok, tudtátok, hogy mennyire fontos volt a számomra az, hogy ne legyen senki, aki elszomorodik közöttetek. Ezért kellett figyelnem rátok, hogy ezt ti megtanuljátok. Ez meg is történt, csak a szívetek elgyengült és ezáltal a „ szétdobáló „ könnyen meg tudott benneteket környékezni, ami azt eredményezte, hogy nem tudtátok megtartani azt, amit tőlem tanultatok az Isten segítségével.

Tudjátok, hogy soha nem tettem volna ilyet, hogy elhagyjalak benneteket. Én a szívemen viseltem a ti sorsotokat, nem volt közömbös a számomra, a ti magánéletek sem. Akkor voltam igazán boldog, amikor láttam a csillogó, fényes tekinteteket és az örömeiteket. Tudjátok azt is, hogy nem voltam mindig nyugodt természetű, néha fellobbantam, amikor valami hülyeséget csináltatok, vagy elkezdtétek egymást piszkálni.

Most is fellobbannék közöttetek, hogy ha ott ülnénk együtt, biztos emlékeznétek jobban arra, amikor majd szétvetett a düh, amikor elkezdtétek azt, hogy most már elég a könyvekből, nem kell abból annyi, aki akarja olvassa el az összeset, majd megtalálja azt, amire neki szüksége van.

Na ekkor ismét elfogott az a rohamom, ami megszokott volt köztetek. Ti ezt nem tudjátok mondani, mert képzeljétek el szegény lelket, aki éppen várja a választ. Na így már remélem megértitek az én aggodalmaim veletek kapcsolatosan. Nem lenne jó nektek ha ezekre nem emlékeztetnék benneteket, mert a helyzet azóta sem változott, csak éppen a szegény ember-lelkek kóborolnak, akikkel nem törődtek eléggé.
ITT VAN GYEREKEK A FELADAT, EZ AZ AMIT AZ ISTEN RÁTOK BÍZOTT.

Nem hagy Ő el benneteket, csak ti találtatok jobbat Őnála. Így van ez, ha jelenleg nem is ezt érzitek. De majd ha itt lesztek velem, akkor visszatudtok tekinteni az elrontott jó cselekedeteitekre is.

Mindig ad az Isten lehetőséget a számotokra, csak figyeljétek föl rá. Ne legyetek olyan keményszívűek tudjátok, hogy az nem vezet sehová. Ti is zsákutcába fogtok jutni, ha időben nem váltotok irányt.

SZABJATOK A MAGATOK SZÁMÁRA EGY OLYAN MEGFELELŐ NAGYSÁGÚ KERETET, AMELYBE MINDEN OLYAN ESZMÉT BELETUDTOK GYŰJTENI, AMI ÖSSZEEGYEZTETHETŐ AZ EVANGÉLIUMMAL ÉS A KÖNYVEKBEN LEÍRTAKKAL VALAMINT A TI JÓZAN ESZETEKSEL.
MEGFOGJÁTOK LÁTNI, HOGY MEGFÉR EGYMÁS MELLETT, HA EZT TI SZÍVBŐL AKARJÁTOK, DE CSAK SZÍVBŐL, NEM AKARATBÓL.

Az akarat gyerekek elszáll, az olyan, hogy ma van holnap már lehet messzire repül. Így vagytok most mindketten, sőt a harmadik is szenved általatok, tőletek. Mindig van kiút tudjátok.

Ezek lettek volna a számotokra a közlendőim, hogy segítsek nektek kijutni az erdőből. Ugyanis ha az ember nem kerül be a sűrűbe, akkor nem tapasztalja meg azokat a nehézségeket, amelyeket most megélték. Nem kell félnetek veletek vagyok. Tudjátok jól, hogy csak az tévedhet el, aki elindult az úton, aki nem az csak áll.
Jól vagyok gyermekeim az Isten nagyon kegyes, megengedte nekem azt, hogy vezesselek benneteket, sugalljam a szívetekbe azt, amit meg kell cselekednetek.

Legyetek egymáshoz olyan emberek, akik nem egymás hibáit nézik, hanem azokat keresik, hogy mi az ebben az emberben, ami az én számomra jó. Nem szabad egymás hibáin felbuzdulva az embereket olyan színben feltüntetni, hogy ezek az emberek nem jó úton járnak. Az, hogy milyen úton, azt az Isten ítéli meg, csak nekem előbb el kell számolnom azzal az embertestvéremmel, hogy valóban olyan ember-e, mint amilyennek látszik. A látszat néha csalóka. Nem mindig azt látja az ember, amit éppen lát, mert a belső tulajdonságok el vannak takarva az emberi szem elől, így csak azt lehet látni, amiben éppen megnyilvánul. Ez lehet éppen fordítva is.

Mindig az Istenre figyelve tegyétek az életekben a feladataitokat, soha ne a külső megítélésből. Mindig vannak az embereken olyan foltok, amelyek elhomályosítják az igazi valójukat, az igazi alaptermészetüket.

Tudjátok ti, hogy egyáltalán az emberi lelkek, hogyan fognak az Úr Jézus előtt állni? Nem. Mert ha tudnátok, akkor a lelkekben lévő rossz tulajdonságaitok kijavításával foglalkoznátok és nem a másik ember lelkének a foltjaival.

Mindig lehetséges az, hogy az ember elkezd egy bizonyos munkát, de befejezni már nem tudja, mert addigra már a lelke nem érdekelt abban, amit neki el kellett volna végeznie.

Ugyanis a lélek időközben meggondolta magát és más feladat után kezdett el tekingetni. Abban az esetben amikor a lélek meggondolja magát és újra vissza akar térni a feladatához elég nehéz neki, mert a lehetőségei addigra már megváltoztak, elkezdtek az ember-lelkek másfelé tekinteni, akik addig körülötte voltak. Így lesztek ezzel ti is.

Minden elrontott jó, egy jó feladat utánpótlása, csak éppen nem az. Majd a lelkek fogja azt leghamarabb észrevenni, hogy mi a jó neki, mert a lélek az bizony nagyon kényes, érzékeny műszer. Vigyázni kell rá, mert nagyon könnyen megtörténik az a baj, amikor a lélek véglegesen elveszíti a tájékozódó képességét.

Minden erejét összeszedve sem képes arra, hogy valóban visszatáljon arra az útra, amelyen előzőleg járt. Addigra azt már a fű benőtte, mert nem ápolta senki. Így van a ti lelketek is, mert azt folyamatosan ápolni kell, nem lehet kihagyni, hogy nem foglalkozom vele. Mindig jární és jární kell rajta.

Fogadjátok meg ezeket a jó tanácsokat és cselekedjétek meg ha lehetőségeitek adottak erre. Mindig szól a lélek az emberhez, csak nem hallja, nem figyel, el van foglalva az ő saját maga alkotta gondolataival. Nem baj, csak hagyjon helyet az Isten parancsainak is.

Mindig elgondolkozom, azokon az embereken, akik csak azért élnek földi életüket, hogy az idő elteljen felettük. Ezek az emberek lelkei amikor megérkeznek szellemi otthonukba, akkor bizony elkeseredettek, mert üres kézzel érkeztek meg, mert az amit addig gyűjtögettek földi életük során, azt bizony ott kellett hagyniuk. Ezzel szemben jó cselekedeteik bizony hiányosak voltak, mert nem azokat az értékeket gyűjtögették, amit igazán kellett volna. Ekkor pedig már nincs lehetőség a javításra. Mindig csak az adott földi élet idején belül lehetséges a kincsek gyűjtése.

Mindenki meg van győződve arról, hogy a lélek egy semminek számító lény, pedig az élet legfontosabb része. E nélkül nincs élet, mármint fizikai az emberekben. Ezért kell folyamatosan arra törekedni, hogy a lelketek épüljön és fejlődjön.

Ti is így legyetek a saját lelketekkel, hogy építsétek a lelketeket, azt amit majd az Isten elé visztek, amikor annak majd eljön az ideje.

Mindig arra kell gondolnotok, hogy holnap ha odamennék ? Mi lenne akkor a jutalmam ? Ezek lebegjenek a szemeitek előtt. Nem lehet úgy élni a földi életet, hogy a lelketeket nem veszitek komolyan, hogy nem érdekel az, ami vele fog történni.

Mindig úgy lebegjen előttetek, hogy az a legfontosabb azt kell előtérbe helyezni, nem lehet másodlagos az életetekben a reá való figyelés.

Minden alkalommal amikor írsz kedves testvérem, akkor a lelketet az Isten éppen úgy látja mint, amikor előtte fogsz állni az életed végén.

Így van ez testvéreim, csak rá kell figyelni és akkor a lelketek olyan szépen fog haladni azon az úton, amelyen az Isten irányítja őt.

Mindig az Istenre figyelve kell az életeteket élni és akkor nem lesz semmi nehézség az életetekben, amely megakadályozna abban, hogy elveszítsétek az irányt, mert ha a fonalat fogjátok, előbb vagy utóbb a végére fogtok érni.

Így van ez az út is, ha elindultok rajta, ha lassan is de célba fogtok érkezni.

Mindig van az emberi léleknek olyan állomása, ami nem kedvező az ő számára, nagyon nehéznek éli meg, de ezek is a fejlődés egy bizonyos fokai. Ezekon keresztül tudtok csak a másik feladatotokhoz eljutni. Nem lehet egyet – kettőt kihagyni, vagy kikerülni, hogy előbbre tudjatok jutni. Nem lehet az Isten akaratát, emberi akarattal kikerülni, mert addig a lélek áll, vár, hogy mikor folytathassa ott, ahol éppen abbahagyta.

Testvéreim az Isten akaratán keresztül lehet az üdvösségre jutni. A megkerülésével csak a kárhozatra. Ne legyen bennetek az, az élmény, hogy csak úgy tudtok üdvözülni, hogy megcselekszitek azt, amit a lelketek diktál. Az lehet, hogy diktál, de nem mindegy, hogy ki van a mikrofon végén ? Ugyanis a lélek egy idő után, amikor elhaladt az Isten akarata mellett, akkor már nem hallja az Ő hangját, hanem azt a hangot hallja, amely állandóan csak duruzsol az emberi fülekbe, szívekbe, hogy meg kell cselekedned. Akkor leszel jó, ha megcselekszed azt, amit éppen jónak látsz. Tévedés testvéreim. A lelket ilyenkor szenved, mert nem abban a légkörben tevékenykedhet, ahol ő igazán jól érezheti magát.

Figyeljétek meg önmagatokat, hogy hogyan éltétek meg azokat az eseményeket a ti életetekben, amelyekre nem szívesen emlékeztek vissza. Egy összevisszaság keletkezett akkor bennetek. Nem volt iránytűtök, mert irányt változtattatok. De az Isteni kegyelem mindig lenyúl és segítséget nyújt a szenvedőkön.

Ti is így vagytok a jelen időtökben, ebben a könyvben nyúl le hozzátok az Isten kegyelme, hogy fölsegítsen benneteket, és magához ölelje megfáradt gyermekeit.

Biztosan érezni fogjátok magatokon, ha ezt a könyvet tiszta szívvel és lélekkel olvassátok el, és akkor a lelketek nagyon nagy örömben részesül, hogy megjött a számára a segítség.

Mindig ad az Isten újabb lehetőségeket gyermekeinek, hogy visszatáljanak hozzá és örömben legyen részük.

Kívánjuk, hogy ez a könyv legyen a lelketek támasza, és ne kerüljön a könyvespolc eldugott helyére, hanem az igazi helyére kerüljön A TI SZÍVETEKBE.

Mindig van közöttetek olyan ember, aki a szívéen viseli a többi embertársa sorsát, hogy elkerüljék azt, ami a léleknek a legveszedelmesebb. A bukás.

Így került sor ennek a könyvnek a megírására, hogy ezek eljussanak azokhoz, akiknek az Isten ezt szánta, hogy segítségükre siessen, hogy el ne essenek attól az örömtől, ami az Ő országában fog várni rájuk.

Testvéreim legyetek nagyon boldogok a ti földi életetekben, és kívánjuk mi szellemi testvéreitek azt a számotokra, hogy a lelketek megnyugodva térjen meg az Isten országába.

Tudjuk, hogy nagyon nehéz a földi élet terheit viselni, de legyetek kitartóak, legyen bennetek elég öröm ahhoz, hogy a feladataitokban ne keseredjete meg. És a lelketekben pedig az, az érzés erősödjön meg, hogy egyként éljétek meg azt, a feladatot, amivel az Isten útravalóval ellátott.

Mindig legyen bennetek olyan élmény, ami átsegít benneteket a nehézségeken és a buktatókon. Mi szellemi testvéreitek és a ti Feri bácsitok nagyon nagy szeretettel vagyunk irántatok és kívánjuk mindannyiótoknak, hogy az Isten áldása teljesüljön be az életetekben úgy, hogy abból ti csak a jó dolgokat éljétek meg.

Mindig lesz engedetlenség a földön testvéreim, de ti legyetek engedelmesek az Isten akaratának, és szeressétek egymást úgy, ahogyan a Mi Urunk Jézus Krisztus szeretett bennünket.

Mi akik csak szellemi lények vagyunk ugyanúgy örülünk a ti sikereiteknek mint ti, és ugyanúgy szomorkodunk ha ti szomorúak vagytok. Mi egyek vagyunk veletek, Egyben Krisztusban.

Szeretnénk megköszönni annak a kedves földi testvérünknek ezt a szolgálatát, amit ezért a könyv leírásáért tett értetek. Ez a könyv, mint már említettük kézzel íródott, rendkívül rövid idő alatt, ahhoz viszonyítva, hogy ez a testvéretek az éjjeli és a nappali összes szabad idejében ezen dolgozott kérésünkre, hogy mihamarabb a kezetekbe kerüljön. Ez a könyv húsvét másnapján fejeződött be, pontosan 21 nap alatt készült el.

Az Isten nagyon hálás azoknak, akik kedves testvérünket ebben segítette. Mindig lesz, aki olyan emberként fog élni a földön, mint ő, hogy szolgálni. Igen szolgálni, mert ez nagy dolog testvéreim, hogy egy olyan embernek kell ezt megtenni, aki nem hívatott arra, hogy azt a sok ember lelket megmentse a tévelygéstől.

Mindig minden körülmények között szeressétek azokat, akik csak azért élnek, hogy az Isten akarata, általuk teljesüljön. Ne engedjétek meg magatoknak, hogy ezen testvérünket olyan helyzetbe sodorjátok, hogy ő ezért pénzt kapott. Higgyétek el ő még azt sem tudja, hogy ez a kézirat hogyan kerül legépelésre, vagy éppen nyomdába.

De teszi a dolgát sürgősen, mert az Isten rajtunk keresztül ezt kérte tőle. Örüljétek egymásnak kedves testvéreim, hogy ez a könyv ne íródjon hiába, hanem betöltse azt, amiért az Isten elküldte ezt hozzátok. Legyetek boldogok azáltal, hogy az Isten nem hagyott el benneteket, gondoskodik rólatok.

Mindig lesz veletek egy olyan ember, akire kell figyelnetek, hogy mit mond, mert az Isten csak embereken keresztül tud csak veletek kapcsolatba kerülni.

Ha elkezdték a lelketeket ápolni, javítani, akkor majd a ti lelketekben is meghalljátok az Ő halk szavát. De addig a lelketeket tisztogatni kell, hogy a szeretet ereje áttudjon jutni azon a csatornán, amely most elszennyeződött. Vegyétek észre, hogy az Isten gondoskodó szeretete eljött hozzátok és felvidít. Csak idő kérdése és megoldódnak a nehéznek látszó problémáitok.

Legyetek békességesegek egymással és örüljétek egymásnak. Teljen meg a szívetek – lelketek örömmel és szeretettel, ami elfog kísérni benneteket.

Mi ezzel a pár sorral befejezzük ennek a könyvnek az írását, és ha úgy látjuk jönnek, testvérünket ismét szolgálatra hívjuk, hogy küldjön nektek olyan útmutatót, amellyel segíthetünk nektek.

Békesség nektek. Örömteli földi életet szeretnénk nektek kívánni, szerető testvéreitek a mennyei otthonból. ÁMEN.